Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1534/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 31ης Μαΐου 1991

σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων

(ΕΕ L 143 της 7.6.1991, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002	L 1	1	4.1.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1534/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 31ης Μαΐου 1991

σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 87,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι η κήρυξη του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ως ανεφάρμοστου, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, δύναται να αναφέρεται σε κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 85 παράγραφος 3·

ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης πρέπει να καθορίζονται με κανονισμό βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης·

ότι η συνεργασία μεταξύ των επιχειρήσεων του ασφαλιστικού τομέα είναι, ως ένα βαθμό, επιθυμητή για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας του τομέα αυτού και μπορεί, συγχρόνως, να προωθήσει τα συμφέροντα των καταναλωτών·

ότι η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων ([4]), δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να ασκεί εποπτεία επί θεμάτων σχετικών με τις συγκεντρώσεις σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένου του ασφαλιστικού·

ότι οι εξαιρέσεις που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης δεν μπορούν από μόνες τους να επηρεάζουν τις κοινοτικές και τις εθνικές διατάξεις που διαφυλάσσουν τα συμφέροντα των καταναλωτών στον εν λόγω τομέα·

ότι οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που εξυπηρετούν τον προαναφερόμενο σκοπό, και στο μέτρο που εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, είναι δυνατόν να εξαιρούνται υπό ορισμένες προϋποθέσεις από την απαγόρευση αυτή· ότι τούτο ισχύει, ιδίως, για συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τον από κοινού καθορισμό των ασφαλίστρων με βάση αθροιστικά στατιστικά στοιχεία ή τον αριθμό των ζημιών, την καθιέρωση τυποποιημένων όρων ασφάλισης, την από κοινού κάλυψη ορισμένων ειδών ασφαλιστικών κινδύνων, τον διακανονισμό αποζημιώσεων, τον έλεγχο και την έγκριση εξοπλισμών ασφαλείας καθώς και τα μητρώα στα οποία καταχωρούνται οι επηυξημένοι κίνδυνοι και τα σχετικά μ' αυτά συστήματα ενημέρωσης·

ότι, ενόψει του μεγάλου αριθμού κοινοποιήσεων που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των

([1]) ΕΕ αριθ. C 16 της 23. 1. 1990, σ. 13.
([2]) ΕΕ αριθ. C 260 της 15. 10. 1990, σ. 57.
([3]) ΕΕ αριθ. C 182 της 23. 7. 1990, σ. 27.
([4]) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 1.

▼B

άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, είναι ευκταίο, για να απλοποιηθεί το έργο της Επιτροπής, να δύναται να κηρύσσει με κανονισμό τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ανεφάρμοστες επί ορισμένων κατηγοριών συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών·

ότι πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή ασκεί την εξουσία αυτή, σε στενή και συνεχή συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·

ότι, κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τον κίνδυνο εξουδετέρωσης του ανταγωνισμού σε σημαντικό τμήμα της συγκεκριμένης αγοράς και τις παροχές που θα μπορούσαν να προκύψουν για τους ασφαλιζομένους από τις συμφωνίες αυτές, αλλά και τον κίνδυνο που ενδεχομένως θα απειλούσε τους ασφαλιζομένους λόγω της αύξησης των περιοριστικών ρητρών και τη λειτουργία εταιρειών ευκαιρίας (sociétés de complaisance)·

ότι η τήρηση μητρώων και η διαχείριση πληροφοριών για τους επηυξημένους κινδύνους θα πρέπει να διενεργούνται στα πλαίσια της προστασίας του απορρήτου·

ότι η Επιτροπή μπορεί, δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού αριθ. 17, να ορίζει ότι απόφαση η οποία έχει ληφθεί κατά το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης έχει αναδρομική ισχύ· ότι θα πρέπει η Επιτροπή να μπορεί να θεσπίζει ανάλογη διάταξη με κανονισμό·

ότι οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές μπορούν, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 17, να εξαιρούνται από την απαγόρευση της Επιτροπής, ιδίως όταν τροποποιηθούν έτσι ώστε να πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης· ότι θα πρέπει να μπορεί η Επιτροπή να παρέχει, με κανονισμό, την εξαίρεση για τέτοιες συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές, εφόσον τροποποιηθούν με τρόπο ώστε να εμπίπτουν σε μια κατηγορία που καθορίζεται από κανονισμό περί εξαιρέσεως·

ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να μην πληρούνται, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης· ότι η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ρυθμίζει τη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση με απόφαση, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 17, αλλά χωρίς αναδρομική ισχύ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή δικαιούται, με κανονισμό και σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, να κηρύξει ανεφάρμοστο το άρθρο 85 παράγραφος 1, σε κατηγορίες συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων, αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων, οσάκις αυτές αποσκοπούν σε συνεργασία που αφορά:

α) τον από κοινού καθορισμό των ασφαλίστρων με βάση αθροιστικά στατιστικά στοιχεία ή με βάση τον αριθμό των ζημιών·

β) την καθιέρωση τυποποιημένων όρων ασφάλισης·

γ) την από κοινού κάλυψη ορισμένων ειδών ασφαλιστικών κινδύνων·

δ) το διακανονισμό αποζημιώσεων·

[1] ΕΕ αριθ. C 16 της 23. 1. 1990, σ. 13.

▼B

ε) τον έλεγχο και την έγκριση εξοπλισμών ασφαλείας·

στ) τα μητρώα για τους επηυξημένους κινδύνους και τα σχετικά μ' αυτά συστήματα ενημέρωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η τήρηση αυτών των μητρώων και η διαχείριση αυτών των πληροφοριών διενεργούνται στα πλαίσια της προστασίας του απορρήτου.

2. Ο κανονισμός της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να ορίζει τις κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών για τις οποίες ισχύει, και να διευκρινίζει μεταξύ άλλων:

α) τους περιορισμούς ή τις ρήτρες που επιτρέπεται ή απαγορεύεται να περιλαμβάνονται στις εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές·

β) τις ρήτρες τις οποίες πρέπει υποχρεωτικά να περιέχουν οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές ή τις λοιπές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

Άρθρο 2

Ο δυνάμει του άρθρου 1 κανονισμός θεσπίζεται για περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Ο κανονισμός μπορεί να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί εάν επέλθει μεταβολή των περιστάσεων ως προς κάποιο στοιχείο καθοριστικό κατά τη θέσπισή του. Στην περίπτωση αυτή, προβλέπεται περίοδος προσαρμογής των συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών, για τις οποίες ισχύει ο προηγούμενος κανονισμός.

Άρθρο 3

Ο δυνάμει του άρθρου 1 κανονισμός μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ για τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες, κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του, και βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού αριθ. 17, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο απόφασης με αναδρομική ισχύ.

Άρθρο 4

1. Ο δυνάμει του άρθρου 1 κανονισμός είναι δυνατόν να ορίζει ότι η απαγόρευση άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, δεν εφαρμόζεται για χρονικό διάστημα, που ο ίδιος αυτός κανονισμός ορίζει, στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που υφίσταντο ήδη στις 13 Μαρτίου 1962 δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 3, εφόσον:

— τροποποιηθούν εντός εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού, ούτως ώστε να ανταποκρίνονται στις εν λόγω προϋποθέσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού και

— εάν οι τροποποιήσεις γνωστοποιηθούν στην Επιτροπή εντός της προθεσμίας που τάσσει ο εν λόγω κανονισμός.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου ισχύουν εξίσου για τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που υφίσταντο κατά την ημερομηνία προσχώρησης των νέων κρατών μελών στα οποία εφαρμόζεται, ως εκ της προσχωρήσεώς τους, το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, αλλά τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 3.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες έπρεπε μεν να κοινοποιηθούν πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1963, βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού αριθ. 17, αλλά οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή.

Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που υφίσταντο κατά την ημερομηνία προσχώρησης των νέων κρατών μελών στα οποία ως εκ της

▼B

προσχωρήσεως εφαρμόζεται το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, και οι οποίες έπρεπε μεν να γνωστοποιηθούν εντός εξαμήνου από την ημερομηνία προσχώρησης, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 25 του κανονισμού αριθ. 17, αλλά δεν κοινοποιήθηκαν πριν τη λήξη της προαναφερόμενης προθεσμίας.

3. Δεν είναι δυνατή η επίκληση του ευεργετήματος των βάσει της παραγράφου 1 διατάξεων, σε δίκες εκκρεμείς κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος ενός κανονισμού θεσπιζόμενου βάσει του άρθρου 1· δεν είναι ομοίως δυνατή η επίκλησή τους για τη θεμελίωση αιτήσεως αποζημιώσεως κατά τρίτων.

Άρθρο 5

Όταν η Επιτροπή προτίθεται να εκδώσει κανονισμό, δημοσιεύει το σχετικό σχέδιο ούτως ώστε όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και οργανισμοί να μπορέσουν να γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας που εκείνη θα ορίζει και δεν θα είναι κατώτερη του μηνός.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή ζητάει τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής όταν πρόκειται για συμφωνίες και δεσπόζουσες θέσεις:

α) πριν από τη δημοσίευση σχεδίου κανονισμού·

β) πριν από την έκδοση ενός κανονισμού.

2. Εφαρμόζονται οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 10 του κανονισμού αριθ. 17 που αφορούν την παροχή γνώμης εκ μέρους της συμβουλευτικής επιτροπής. Εντούτοις, οι κοινές συνεδριάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα διεξάγονται ένα τουλάχιστον μήνα μετά την αποστολή της σύγκλησης.

▼M1

▼B

Άρθρο 8

Το αργότερο εντός εξαετίας από την έναρξη ισχύος του προβλεπόμενου στο άρθρο 1 κανονισμού της, η Επιτροπή υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση περί της λειτουργίας του παρόντος κανονισμού, προτείνοντας ενδεχομένως και τις τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις του σε συνάρτηση με την αποκτηθείσα εμπειρία.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.